

Predica de la Krefeld

Duminică, 07 februarie 2021, ora 11⁰⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din 2Pet. 1:3-11; 16-21: „*Dumnezeiasca Lui putere ne-a dăruit tot ce privește viața și evlavia, prin cunoașterea Celui ce ne-a chemat prin slava și puterea Lui, prin care El ne-a dat făgăduințele Lui nespus de mari și scumpe, ca prin ele să vă faceți părtași firii dumnezeiești, după ce ați fugit de stricăciunea care este în lume prin poftă.*

De aceea, dați-vă și voi toate silințele ca să uniți cu credința voastră fapta; cu fapta, cunoștința; cu cunoștința, înfrânarea; cu înfrânarea, răbdarea; cu răbdarea, evlavia; cu evlavia, dragostea de frați; cu dragostea de frați, iubirea de oameni. Căci, dacă aveți din belșug aceste lucruri în voi, ele nu vă vor lăsa să fiți nici leneși, nici neroditori în ce privește deplina cunoaștință a Domnului nostru Isus Hristos.

Dar cine nu are aceste lucruri, este orb, umblă cu ochii închiși și a uitat că a fost curățat de vechile lui păcate. De aceea, fraților, căutați cu atât mai mult să vă întăriți chemarea și alegerea voastră; căci dacă faceți lucrul acesta, nu veți aluneca niciodată. În adevăr, în chipul acesta vi se va da din belșug intrare în Împărăția veșnică a Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos.

În adevăr, v-am făcut cunoscut puterea și venirea Domnului nostru Isus Hristos, nu întemeindu-ne pe niște basme meșteșugit alcătuite, ci ca unii care am văzut noi înșine cu ochii noștri mărirea Lui. Căci El a primit de la Dumnezeu Tatăl cinste și slavă, atunci când, din slava minunată, s-a auzit deasupra Lui un glas care zicea: «Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea.» Și noi înșine am auzit acest glas venind din cer, când eram cu El pe muntele cel sfânt. Și avem cuvântul prorociei făcut și mai tare; la care bine faceți că luați aminte, ca la o lumină care strălucește într-un loc întunecos, până se va crăpa de ziuă și va răsări luceafărul de dimineață în inimile voastre. Fiindcă mai întâi de toate, să știți că nici o prorocie din Scriptură nu se tâlcuiește singură. Căci nici o prorocie n-a fost adusă prin voia omului; ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt”.

Doresc să vă salut călduros pe toți. Saluturi de pretutindeni, de la frați care sunt în legătură cu noi și cu Domnul. Suntem recunoscători că putem ține aceste emisiuni, pentru faptul că predicile din anii '70, '80, fie din Krefeld, fie din Zürich, au fost înregistrate. Suntem recunoscători că toți pot trăi introducerea în planul lui Dumnezeu, suntem recunoscători că aceste predici vechi sunt traduse în multe limbi și sunt ascultate pe întregul pământ. Sunt mii și mii de oameni care se conectează de pretutindeni. Ne uităm la mulți ani în urmă în care I-am slujit Domnului. Suntem întristați de faptul că în prezent nu putem ține adunări. Dar dacă mă gândesc că Domnul a purtat de grijă ca și aici în Centrul de Misiune este loc pentru 1135 de persoane, fie în auditoriul principal, fie pe balcon și în încăperile alăturate. Apoi mă gândesc la faptul că în ultimii ani au venit frați și surori chiar din 40 de țări diferite care au umplut întreaga sală și au ascultat. Fiindcă Domnul a poruncit: „Strânge-Mi pe poporul Meu, ca să asculte Cuvintele Mele”. Acest lucru l-am făcut în aproape ultimii

50 de ani. Noi n-am făcut nimic altceva decât să propovăduim Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. Și toți cei ce sunt din Dumnezeu Îi mulțumesc Domnului din toată inima.

Nouă tuturor nu ne place timpul în care trăim. O putem spune liniștiți. Mai degrabă ne-ar conveni dacă toate lucrurile ar fi rămas așa cum au fost mulți, mulți ani. Dar suntem recunoscători acum, căci așa este scris: „*Mulțumiți-I lui Dumnezeu în toate împrejurările fiindcă așa este plăcut înaintea Lui*”. Astfel că și în aceste împrejurări Îi putem mulțumi din toată inima pentru că am găsit har la Dumnezeu.

Nădăjduiesc că toți au citit și auzit Cuvântul din introducere și vor citi încă o dată liniștiți acest Cuvânt. În acest Cuvânt a fost spus tot ceea ce trebuie să avem: virtuțile și tot ce aparține de acestea. Noi am văzut și auzit enumerarea celor șapte însușiri/virtuți, care se încheie cu dragostea frățescă și cu iubirea de oameni în general. Omul interior trebuie să aibă toate aceste calități divine. Pentru că așa am citit, că nouă ne-au fost date cele mai mari și importante făgăduințe pentru ca noi să devenim părtași naturii divine pentru ca făgăduințele să devină o realitate divină în noi și prin noi. Dacă noi luăm Cuvântul „făgăduință” și facem din el tema noastră.

Scumpii mei frați și surori, ce privilegiu că Dumnezeu ne-a dăruit harul să primim prin credință făgăduința principală care trebuia să se împlinescă înaintea revenirii lui Isus Hristos, să știi că așa a hotărât Domnul și așa s-a întâmplat! Așa cum am citit, nicio prorocie din Scriptură nu permite o interpretare proprie. Și de acest lucru Dumnezeu ne-a păzit prin har. Dacă mă gândesc la faptul câte interpretări și învățături au fost propagate și aduse în mijlocul poporului după plecarea Acasă a fratelui Branham. Este o situație tristă de la început. Nu pot intra în toate amănuntele, dar cei mai buni prieteni ai fratelui Branham, fie că au venit din New York, fie din Tucson, Arizona, din Clarksville, Tennessee, de aici și colo; unul din Ohio cu învățătura parousiei. Dacă te gândești la așa ceva, cuvântul „parousia” înseamnă venire/sosire. Dar când o persoană sosește. După plecarea Acasă a fratelui Branham a fost propagată învățătura „parousei” și s-a vestit că „Domnul a venit”. Nu, nu! Domnul încă n-a venit. Domnul a descoperit scumpul și sfântul Său Cuvânt robului și prorocului Său. Acest mesaj divin premerge până astăzi cea de-a doua venire a lui Hristos.

În anul 1967 un frate din New York a fost în Krefeld, a venit la mine și mi-a spus: „Frate Frank, te rog permite-mi să predic despre cele șapte tunete”. Eu l-am luat cu mine în camera predicatorilor și i-am spus: „Te rog frumos, spune-mi ce vrei să predici?”. El a spus: „Vei auzi și vei vedea”. Eu a trebuit să-i spun „Te rog frumos du-te și așează-te în sală unde ascultă toți. Noi n-avem niciun loc pentru așa ceva”. Cu adevărat a venit o învățătură după alta de la niște oameni pe care fratele Branham i-a amintit. Și învățătura că „revenirea Domnului se poate întâmpla când va fi avut loc învierea morților, că profetul va veni și timp de 30-40 de zile va propovădui într-un cort”. Dacă mă gândesc, niciunul din acești oameni care s-au ascuns în spatele fratelui Branham, care s-au referit la afirmațiile lui pe care le-au înțeles greșit, niciunul din aceștia care au adus toate aceste învățături greșite pe care le-au prezentat nu s-a gândit să se întoarcă înapoi la Cuvânt. Toți au fost pe deplin convinși că „ceea ce este scris în Biblie o știu toți, dar ceea ce i-a fost descoperit prorocului noi o propovăduim acum oamenilor”. Tocmai acesta a fost cel rău care a adus la existență toate aceste lucruri.

Fratele Branham n-a predicat nimic altceva decât Cuvântul scris care fusese ascuns/pecetluit, așa cum a fost spus de prorocul Daniel, unde este scris: „*pecetluiește cartea până la vremea sfârșitului. Atunci mulți o vor citi, și cunoștința va crește*”(Dan. 12:4). De

aceea Dumnezeu l-a trimis pe fratele Branham la sfârșitul timpului harului. El a fost prorocul Ilie, cel făgăduit pentru timpul nostru.

Iubiții mei frați și surori, și acest lucru este foarte, foarte important. Cine citește Mat. 17 acela se va convinge de ceea ce este scris acolo. Răscumpărătorul nostru a luat pe cei trei ucenici cu El, S-a urcat pe Muntele schimbării la Față, unde s-au arătat Moise și Ilie, și slava lui Dumnezeu s-a coborât. Petru a vrut să facă trei colibe, una pentru Domnul, una pentru Moise și una pentru Ilie. Dar apoi a venit clipa deosebită, și anume glasul lui Dumnezeu a răsunat cu ecou în jos: – De fiecare dată mă bucur când citesc acest lucru. Fiindcă și eu am auzit glasul lui Dumnezeu răsunând cu ecou care mi-a trecut prin măduva oaselor. Nu doar glasul puternic al Domnului, ci glasul puternic al lui Dumnezeu. – „*Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea Mea: de El să ascultați!*”. Aceasta este porunca valabilă până astăzi.

Apoi vine ceva cu totul deosebit. Ucenicii L-au întrebat pe Domnul: „*Oare de ce zic cărturarii că întâi trebuie să vină Ilie?*”(Mat. 17:10). Iar în vers. 11 Domnul spune: „*Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie și să așeze din nou toate lucrurile în starea corectă*”. Apoi urmează vers. 12: „*Dar vă spun că Ilie a și venit, și ei nu l-au cunoscut, ci au făcut cu el ce au vrut*”.

Aici avem două afirmații foarte importante: o afirmație că: „*Ilie va veni și va așeza toate lucrurile*”; apoi cealaltă afirmație, imediat după aceea. Fiindcă ucenicii L-au întrebat: „*Oare de ce zic cărturarii că întâi trebuie să vină Ilie?*”, Isus le-a spus: „*Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie*”(vers. 11), și cealaltă afirmație: „*Dar vă spun că Ilie a și venit*”(vers. 12).

Vă spun, toți cei care în timpul nostru resping mesajul anulează ceea ce a spus Domnul în vers. 11: „*Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie, și să așeze din nou toate lucrurile*”, și ei spun doar că „*Domnul a spus: «că Ilie a venit deja și voi nu mai trebuie să-l așteptați»*”.

Dar noi, ca niște credincioși adevărați care respectăm și credem fiecare Cuvânt și-l lăsăm așa cum este scris, putem spune că prima făgăduință: „*Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie și să așeze din nou toate lucrurile*”, care atunci mai era la viitor, s-a împlinit după două mii de ani, în timpul nostru. Ceea ce s-a întâmplat prin slujba lui Ioan Botezătorul s-a împlinit atunci. Dar pentru că Ioan Botezătorul a venit în duhul și în puterea lui Ilie, Domnul nostru a putut spune: „*Dar vă spun că Ilie a și venit*”. Ambele sunt adevărate. Ioan și-a avut slujba lui și a înfățișat Domnului un popor bine pregătit după cum este scris în Lc. 1:16-17. În timpul nostru s-a împlinit Mal. 4:5-6b: „*Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșătoare*”. Ioan Botezătorul a apărut înaintea începerii timpului harului, ziua mântuirii. Iar ultimul proroc s-a arătat în timpul nostru, înaintea de a veni ziua cea mare și înfricoșătoare a Domnului.

Iubiții mei frați și surori, pentru mine are o așa mare însemnătate că noi încadrăm Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu în locul unde aparține. Aceasta este însărcinarea pe care Domnul mi-a dat-o mie: „*Eu te voi trimite în alte orașe să propovăduiești Cuvântul Meu*”. Aceasta este însărcinarea mea: să propovăduiesc Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu așa cum este scris în Vechiul și Noul Testament, să-l leg armonios împreună.

Apoi, după ce a vorbit în pilde, Domnul nostru a pus întrebarea: „*Ați înțeles voi toate aceste lucruri?*”. Într-adevăr este vorba ca nu doar să repeți ceea ce este scris și a spus fratele

Branham. Ci să încadrezi totul biblic, să așezi lucrurile acolo unde aparțin. Suntem recunoscători lui Dumnezeu din inimă că noi am îndeplinit această însărcinare.

Iubiții mei frați și surori, și acest gând îmi vine acum, îndeosebi cu privire la toți cei ce au fost adăugați în ultimii ani și sunt noi în mijlocul nostru. Nu vrem să intrăm în amănunte în anii dinainte. Îndeosebi în anii din urmă Cuvântul a fost propovăduit pe întregul pământ, așa cum a spus Domnul. Scumpii mei frați și surori, am pe inimă două lucruri: pregătirea noastră pentru ziua glorioasă a revenirii lui Isus Hristos, Domnul nostru. Eu nu vreau ca doar să fi predicat, nu vreau ca oamenii de pe întregul pământ doar să fi auzit. Ci vreau să vă revăd pe toți, vreau ca voi să aveți parte de răpire. Și începe cu aceasta, și de fapt aceasta este prima parte: tot ceea ce Dumnezeu ne-a dăruit nouă să fie învelit în dragoste. În Cuvântul introductiv am auzit despre dragoste și apoi despre iubirea de oameni.

Iubiți frați și surori, întreaga lucrare de răscumpărare este învelită în dragoste. „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, născut” (Ioan 3:16). Voi toți cunoașteți Cuvântul sfânt și prețios al lui Dumnezeu. Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea. Și pentru că Dumnezeu ne-a iubit El ne-a dăruit răscumpărarea și împăcarea, prin har. Răscumpărarea, iertarea, împăcarea, totul este învelit în dragostea lui Dumnezeu. De aceea dragostea este cel mai important lucru. Toate vor înceta. Prorociile vor înceta, odată toate vor înceta, dar dragostea nu va înceta niciodată.

Repet încă o dată, cu o mare plăcere; acest lucru mi-a devenit atât de mare încât câteodată trebuie să-mi stăpânesc lacrimile. Din dragoste Domnul a venit la noi; totul învelit în dragoste. Mesajul timpului de sfârșit, propovăduirea, totul este învelit în dragoste. Pentru că atât de mult ne-a iubit Dumnezeu El a împlinit făgăduința Lui. Noi am citit. Pentru ca prin cele mai prețioase făgăduințe noi să devenim părtași naturii divine pentru că noi credem făgăduința pentru timpul nostru. Prin aceasta noi suntem părtași naturii divine. Iar noi vom primi și trăi tot ceea ce Dumnezeu ne-a făgăduit în Cuvântul Său.

Și prin acest timp vom trece cu ajutorul lui Dumnezeu, vom rămâne credincioși și vom mulțumi Domnului. Noi toți știm ceea ce ne-a spus Domnul: „Căci acolo unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor” (Mat. 18:20). Imediat în Fapte citim că creștinii dintâi se strângeau aici și colo prin case. Dumnezeu a permis ca să se întâmple aceste lucruri, ca să se împlinescă și această parte care a fost prezisă că se va întâmpla înaintea revenirii lui Isus Hristos. Noi toți știm că Domnul a spus că va fi așa cum a fost în zilele lui Noe, cum a fost în zilele Sodomei și Gomorei, că vor fi războaie, neazuri, cutremure, foamete, diferite epidemii. Toate acestea aparțin decursului evenimentelor timpului de sfârșit. Iar când veți vedea întâmplându-se toate aceste lucruri și le veți trăi, atunci noi știm ce ne-a spus Domnul: ridicați-vă capetele căci izbăvirea noastră se apropie.

Încă o dată acest gând prețios. Dumnezeu ne-a iubit atât de profund, atât de adânc încât din dragoste ne-a dăruit răscumpărarea planificată din veșnicie, în Isus Hristos, Fiul Său născut, prin lucrarea de răscumpărare isprăvită care ne-a fost dăruită prin har și pe care am primit-o în dar. Totul este învelit în dragoste.

Iubiții mei frați și surori, vă rog frumos luați aminte la acest lucru. Să n-avem absolut nimic împotriva vreunui om. Vă rog mai citiți încă o dată „Tată nostru” unde este scris „Iartă-ne precum am iertat și noi pe cei ce s-au făcut vinovați față de noi”. Iar apoi este spus că dacă noi nu iertăm atunci nici noi nu vom fi iertați. Învelit totul în dragostea divină, în fiecare căsnicie, în fiecare familie, totul se poate ierta prin har. Așa cum fratele Branham a spus într-o predică, noi ca oameni putem ierta, dar nu putem uita. Dar Dumnezeu a iertat și a și uitat.

El a amintit Cuvântul care spune că Domnul nostru a aruncat păcatele noastre în marea uitării.

Iubiții mei frați și surori, fie ca Dumnezeu să ne dăruiască harul ca în noi să nu fie nimic ce ar putea opri desăvârșirea. Să avem o inimă curată și să fim găsiți cu o inimă curată. Să înțelegem și să primim prin credință că întregul plan de răscumpărare al Dumnezeului nostru este învelit în dragostea lui Dumnezeu. Dar această dragoste a lui Dumnezeu trebuie turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt. Totul trebuie să devină trăirea noastră personală mântuitoare: pocăința, căința, înnoirea, nașterea din nou, botezul cu Duhul Sfânt până la pecetluire. Toate aceste experiențe biblice trebuie să devină trăirile noastre personale mântuitoare, una după cealaltă; pentru ca noi să-L întâmpinăm pe Domnul nostru într-o stare pregătită.

Ne întoarcem înapoi la partea a doua din epistola lui Petru, unde este scris că nicio prorocie din Scriptură nu permite o interpretare proprie. Bărbații lui Dumnezeu care erau sub ungera și inspirația Duhului Sfânt au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt. Căci așa este scris: „au vorbit de la Dumnezeu, din însărcinarea lui Dumnezeu”. Și acest lucru a fost amintit de fratele Branham într-o predică din anul 1962, când el a amintit de Isaia care a văzut slava lui Dumnezeu și a spus: „*Vai de mine! Sunt pierdut, căci sunt un om cu buze necurate*”(Is. 6:5). Noi toți știm ce este scris în Isaia 6. Apoi fratele Branham a zis: fiecare predicator, fiecare rob al lui Dumnezeu, din natură, are buze necurate și el trebuie să ajungă în legătură cu focul lui Dumnezeu. Limba, buzele, gura, inima trebuie atinse. Abia după aceea Isaia a putut spune: „*Iată-mă, trimite-mă!*”. Noi toți știm ceea ce s-a întâmplat la Cincizecime. Niște limbi ca de foc s-au coborât și s-au așezat câte una pe fiecare din ei. Și doar după aceea au început ei să vorbească în alte limbi după cum le dădea Duhul să vorbească.

Iubiții mei frați și surori, fie ca Domnului să-I placă să pună în noi toți o dorință adâncă și să-I spunem Domnului în dragoste: „Iubite Domn, eu doresc să fiu prezent la răpire. Eu Te cred, eu cred Cuvântul Tău, am acceptat și am primit mesajul, Îți mulțumesc pentru profetul Tău pe care l-ai trimis pentru a destăinui tainele ascunse ale sfatului Tău. Îți mulțumesc pentru slujba care are loc în timpul nostru. Te rog permite-mi să am parte deplină de ceea ce faci”.

Apoi ne întoarcem la prima parte din Petru. Prin El, prin Domnul și Răscumpărătorul nostru am primit înfierea, am primit și auzit făgăduințele minunate. Scumpii mei frați și surori, vă rog credeți acest lucru, pentru că așa este. Atât de sigur cum făgăduințele sunt de natură divină tot atât de sigur noi suntem părtași naturii divine, apoi omul cel nou este înzestrat cu toate roadele Duhului, cu toate virtuțile. Petru a scris acest lucru, că noi trebuie să avem aceste însușiri. Apoi, bineînțeles, vine și versetul care doare foarte tare: „*Dar cine nu are aceste virtuți este orb, umblă cu ochii închiși...*”(2Pet. 1:9). Are o vedere duhovnicească scurtă, este miop.

Iubiții mei frați și surori, aceasta doare. Eu vă spun, orice corectură doare. Dar fără corectură nu putem fi ajutați. Avem nevoie de corectură divină. Domnul trebuie să ne-o spună foarte limpede. Chiar dacă în clipa de față doare, dar este adusă în dragoste și o primim prin dragoste. Acela căruia îi lipsesc aceste virtuți este orb duhovnicește, are o vedere scurtă, și a uitat că a fost curățat de păcatele lui. Să nu uităm niciodată că noi am fost curățați de toate păcatele noastre, că pentru vina noastră a fost plătit. V-o spun încă o dată. Eu Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru răscumpărarea învelită în dragoste. Atât de mult a iubit

Dumnezeu lumea, pe tine și pe mine, încât a dăruit totul. În Isus Hristos, Domnul nostru, noi suntem deja văzuți desăvârșiți înaintea tronului harului și deja suntem la ospățul nunții Mielului.

De aceea acum la încheiere permiteți-mi să mai amintesc aceste două versete biblice. Un verset din Mat. 25:10: „*cele ce erau gata au intrat cu el în odaia de nuntă și s-a încuiat ușa*”. Al doilea verset din Apoc. 19: „*a venit nunta Mielului; Mireasa Lui s-a pregătit! Și i s-a dat să se îmbrace cu în subțire, strălucitor, și curat*”. Domnul nostru S-a arătat cu haine de în, albe, strălucitoare.

V-o spun cu un zâmbet sfânt. Voi nu vă puteți închipui ce înseamnă pentru mine să fi trăit răpirea. Eu nu doar am văzut răpirea, ci am avut parte de ea. Am văzut gloata care nu se putea număra; toți erau tineri, toți erau îmbrăcați în alb și hainele lor emanau o strălucire vizibilă. Nu doar că erau haine de în, ci erau de un alb strălucitor. Iubiții mei frați și surori, Domnul a pregătit toate acestea și noi vom trăi toate acestea prin har. Ultima noastră pregătire, atunci când Domnul Își va duce la încheiere lucrarea Lui. Noi așteptăm ca acest lucru să se întâmple în timpul nostru. Nimeni nu știe ziua și ceasul, dar noi credem că suntem atât de aproape de sfârșit. Noi ne putem uita în sus și știm că izbăvirea noastră se apropie.

Vă rog frumos luați la inimă aceste cuvinte, citiți încă o dată ceea ce a citit fratele Borg în Cuvântul din introducere, și să-L rugăm pe Domnul să ne permită să trăim toate aceste lucruri în dragoste. Totul va înceta. Rămân acestea trei: credința, nădejdea și dragostea; dar cea mai mare dintre ele este dragostea. Totul a început în dragoste și tot în dragoste Domnul Dumnezeu Își va încheia lucrarea de răscumpărare cu toți cei preaiubiți de El din care faceți parte toți de pe întregul pământ.

Încă acest cuvânt pe care îl adresez tuturor fraților slujitori. Vă rog frumos ca niciodată să nu mai propovăduiți vreo învățătură proprie. Permiteți-mi să spun aceasta ca o observație. Acum scurt timp, aproximativ 10 minute am ascultat o cuvântare din Jeffersonville unde s-a spus: „Până astăzi William Marrion Branham este pastorul acestei adunări. Aici sunt derulate doar predicile lui”.

Iubiții mei frați și surori, țineți-vă departe de orice fanatism! Ce a fost spus fratelui Branham? „Nu tu, ci mesajul va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. Iar acest lucru s-a întâmplat după ce fratele Branham a plecat Acasă. Totul s-a întâmplat conform planului de mântuire al Dumnezeului nostru. De aceea Îi suntem recunoscători Domnului Dumnezeului nostru pentru faptul că nu S-a oprit în decembrie 1965, și nu se învârte în cerc. Ci printr-un început nou a avut loc o continuitate și că noi suntem la zi în Împărăția lui Dumnezeu. Iubitului nostru Domn și Răscumpărător Îi aducem mulțumire pentru aceasta.

Încă o dată un cuvânt adresat fraților slujitori. Predicați doar ceea ce puteți predica din biblie. Căci Adunarea Mireasă este o Mireasă a Cuvântului. Fiți binecuvântați toți de pe întregul pământ, din toate popoarele și limbile, în Numele Domnului nostru Isus Hristos. Amin.